

Predmet: Čuška/Qyshk (Toplica Miladinović i dr.)

Broj predmeta : K.Po2 48/2010

Glavni pretres: 24.12.2010.

Izveštaj: Nataša Kandić, Mustafa Radoniqi i Slavica Jovanović, punomoćnici oštećenih

Saslušanje optuženog Veljka Korićanina

Tokom rata na Kosovu nije bio angažovan u TO i policiji. Sve vreme nalazio se na svom radnom mestu u fabrici *Pečka pivara*, gde je radio svakodnevno, a ponekad i subotom. Radno vreme fabrike bilo je 6:00-14:00 časova, ali se, zbog ratnog angažovanja mnogih zaposlenih, često radilo prekovremeno. Prisustvo na poslu evidentirano je u knjigu dolazaka, a napuštanje radnog mesta bilo je strogo kažnjivo. Živeo je u selu Naklo/Nakëll i svakodnevno je autom, do posla i nazad, putovao sa Slađanom Popović, Vukojem Markovićem, Petrom Markovićem i Žikom Korićaninom.

Pitanja zamenika tužioca

Selo Naklo/Nakëll je od Peći/Pejë udaljeno oko 6 kilometara, a putovanje kolima traje desetak minuta. Razdaljina između Nakla/Nakëll i Zahaća/Zahaq iznosi oko 3 kilometra, a od zaseoka u kome je on živeo, oko jedan i po kilometar.

Pitanja branioca optuženog

Nakon odlaska sa Kosova 2000. godine nekoj međunarodnoj organizaciji prijavio je da namerava da se vrati na Kosovo, a 2007. obišao je svoju kuću i imanje u selu Naklo/Nakëll. Nakon rata na Kosovu, sve srpske kuće u tom selu, pa i njegova, spaljene su i srušene. Tokom rata, ni po kom osnovu nije odsustvovao sa rada. U Čušku/Qyshk nije odlazio od detinjstva i ne poznaje raspored kuća u selu.

Pitanja predsednice veća

Nije bio mobilisan jer je neko vreme živeo i radio u Beogradu, zbog čega se tu i nalazio njegov ratni raspored. Od početka bombardovanja paljenje kuća i drugih objekata bilo je svakodnevna pojava, pa ne može da tvrdi da je 14.05.1999. godine video da u selu Čuška/Qyshk gore kuće. Njegov brat, optuženi Vidoje Korićanin, u to vreme radio je u Klini/Klinë i optuženog i njihovu majku posećivao je par puta. Od optuženih poznaje Srećka Popovića. Za izraz *Šakali* čuo je tek nakon hapšenja.

Pitanja punomoćnika oštećenih

Moguće je da se pucnjava koja se dešava u Zahaću/Zahaq ne čuje u Naklu/Nakëll. Nekoliko dana nakon događaja u Čuškoj/Qyshk Zoran Jašović mu je rekao da su vojnici ubili neke meštane Albance. Nije mu verovao jer ga je smatrao neuračunljivim. Ni sada ne zna da li su u selu Zahać/Zahaq srpski vojnici ubili više civila Albanaca.

Saslušanje optuženog Abdulaha Sokića

Optuženi ne priznaje da je izvršio krivično delo koje mu se optužnicom stavlja na teret. Ne razume optužnicu jer se u njoj nalaze mnogi netačni navodi. Sa ostalim pripadnicima 177. Interventnog voda 14.05.1999. učestvovao je u akciji u selu Čuška/Qyshk, ali nije pljačkao, ubijao i proterivao Albance. Nije znao da je pravi cilj akcije pljačka, raseljavanje i ubijanje albanskih civila.

Drugog dana po početku bombardovanja odlučio je da se kao dobrovoljac priključi srpskim oružanim snagama na Kosovu. Prijavio se vojnim organima u Novom Sadu, gde je dobio uniformu i naoružanje, odakle je sa još oko 200 dobrovoljaca, u organizaciji vojske upućen na Kosovo. U selo Žegra/Zhegër kod Gnjilana/Gjilan otišao je 25.03.1999. godine i tu boravio do početka maja. Tada je po naređenju nekog oficira vojske, sa još dvojicom dobrovoljaca, poslat u Peć/Pejë i raspoređen u 177. VTO, kojim je komandovao optuženi Toplica Miladinović, a par dana kasnije u vod tog odreda, kojim je komandovao Nebojša Minić zvani *Mrtvi*. Trebalo je da ode na položaje na Košarama/Koshare, ali je pri odlasku bio lakše povređen u napadu snaga OVK. Ubrzo zatim, Nebojša Minić im je u večernjim časovima naredio da sutradan idu u pretres terena u selu Čuška/Qyshk. Kod sela su bili oko 6:00-7:00 časova ujutru. Nebojša Minić je pripadnike jedinice rasporedio u dve grupe koje su trebale da iz različitih pravaca uđu u selo. U njegovoj grupi bio je i optuženi Srećko Popović. Njegova grupa je u selo ušla preko neke reke i došla do školskog dvorišta u kome je bilo okupljeno albansko stanovništvo. Nebojša Minić je naredio da se Albanci kod puta poređaju u vrstu i da na šatorska krila koja su se nalazila ispred njih stave sav novac, dragocenosti i lična dokumenta koja imaju kod sebe. Vojnici, među kojima i optuženi, izvršili su razdvajanje žena i dece, koji su se popeli u prikolice traktora koje su u međuvremenu dovezli neki albanski dečaci. Potom su naterani da izađu iz sela. U selu su zapaljene četiri kuće Albanaca. Nebojša Minić je pripadnicima jedinice naredio da zarobljene muškarce podele u četiri grupe. Prvu grupu od 12 zarobljenih civila, Nebojša Minić i neki pripadnici jedinice sproveli su u ulicu pored škole i streljali ih.

Optuženi Zvonimir Cvetković, Vidoje Korićanin i Veljko Korićanin tog dana nisu bili u Čuškoj/Qyshk. U akciji nije učestvovao Slaviša Kastratović, koji se nalazio kod roditelja u selu Goraždevac/Gorazhdec. Boban Bogićević je ubrzo po otpočinjanju akcije otišao iz sela jer mu je Nebojša Minić naredio da do Peći/Pejë odveze auto BMW.

Pitanja zamenika tužioca

Svi pripadnici jedinice 177. VTO imali su automatske puške, a jedino je Siniša Dunder imao PKT. Nebojša Minić naredio je da se vojnici rasporede tako da oko zarobljenih Albanaca formiraju obruč i paze da zarobljeni civili ne pobegnu. Među vojnicima nije video Srećka Popovića. Nebojša Minić jedini je u jedinici koristio radio-vezu.

Niko u jedinici nije smeo, ni mogao, da odbije naređenje Nebojše Minića. Kao Musliman nije bio dobro prihvaćen od mnogih pripadnika jedinice. Pod uticajem nekolicine njih nateran je da u selu Parteš/Partesh kod Gnjilana/Gjilan primi pravoslavnu veru. U Čuški/Qyshk nije ubio ni jednog Albanca. Priznaje da je smišljeno davao podršku i pružao dodatno samopouzdanje Nebojši Miniću i ostalim pripadnicima jedinice koji su streljali Albance.

Pitanja predsednice veća

Optuženi Kastratović je iz Peći/Pejë krenuo sa ostalim pripadnicima jedinice, ali se usput izdvojio i otišao u pravcu Goraždevca/Gorazhdec. U jedinicu kojom je komandovao Nebojša Minić, uputio ga je optuženi Toplica Miladinović. Ta jedinica je imala oko 18-20 pripadnika. Optuženog Kastratovića upoznao je nakon raspoređivanja u jedinicu kojom je komandovao

Nebojša Minić. Vozilo kojim se kretao Nebojša Minić vozio je njegov kum Milojko Nikolić zvani *Šumi*. Tokom akcije u Čuškoj/Qyshk lica su premazali maskirnim bojama. Nije znao da je povod akcije to da se u selu nalazi Agim Čeku sa pripadnicima OVK. Prvu grupu zarobljenih Albanaca streljala je grupa vojnika koju je predvodio Nebojša Minić; drugu grupu vojnika predvodio je vojnik koga zna po nadimku *Mlada*; treću izvesni *Bileća Vuk*, a u četvrtoj bili su zaštićeni svedok *PS* i *Peđa* iz Republike Srpske. On nije bio ni u jednoj od te četiri grupe.

Pitanje branilaca optuženih

U jedinicu Nebojše Minića rasporedio ga je Toplica Miladinović, koji je tom prilikom rekao da *Mrtvom* nedostaju vojnici. Niko od meštana im nije pokazivao raspored kuća i ulica u Čuškoj/Qyshk.

Pitanja punomoćnika oštećenih

Nije video situaciju kada su Nebojša Minić i njegov kum streljali civile. Video je da su oni iz školskog dvorišta odveli 12 civila Albanaca, nakon čega se iz tog pravca čula pucnjava. Škola se nalazi pored puta koji prolazi kroz selo. Optuženi Srećko Popović je u Čuškoj/Qyshk došao sa njima i sve vreme akcije bio je u selu. O događaju u selu Čuška/Qyshk pričalo se veoma malo.

Fond za humanitarno pravo